

ת"פ (ראשון לציון) 43545-12-15 - מדינת ישראל נ' שלמה לוי

ת"פ (ראשון-לציון) 43545-12-15 - מדינת ישראל נ' שלמה לוי שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 43545-12-15

מ"ת (ראשון-לציון) 43549-12-15

מספר פל"א 536919/2015

מדינת ישראל

נ ג ד

שלמה לוי (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[09.02.2017]

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נה

ב"כ המאשימה - עו"ד רונן גינגולד

ב"כ הנאשם - עו"ד יעקב מרגולוב

הנאשם הובא על ידי שב"ס

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן ובעבירות של תקיפה סתם, איומים והיזק לרכוש במזיד.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 12.12.15 הגיע הנאשם עם רכבו לתחנת דלק. הנאשם פנה הנאשם למתלונן, שעבד כמתדלק (להלן: "המתלונן"), ואמר לו כי יתדלק את רכבו. המתלונן השיב לנאשם כי הוא נעמד במסלול לשירות עצמי בתחנה וכי הוא יכול לתדלק לבדו.

על רקע האמור, מיד ובסמוך, היו חילופי דברים בין הנאשם למתלונן, במהלכם גידף הנאשם את המתלונן והאחרון השיב לו. בהמשך לכך, איים הנאשם על המתלונן שיפגע בו, ותקף את המתלונן תוך שהוא דוחף אותו, מכה בו בידיו, והולם בו מספר אגרופים לראשו ובבעיטות, כל זאת, עת המתלונן נמלט מפני הנאשם. כתוצאה מהאירוע, נשברו משקפיו של המתלונן בשווי 2,400 ₪.

תסקירי שירות המבחן

2. לאור גילו הצעיר של הנאשם ועתירת המאשימה להטלת מאסר, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, הראשון מתאריך 12.7.16, והשני מתאריך 20.11.16. אתייחס להלן לתמצית האמור בתסקירים וכן לשנוי שחל באמור בהם ולשינוי בהמלצות שירות המבחן. לפי התסקירים, הנאשם כבן 21, יליד הארץ, רווק. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות מלאה. הנאשם לא שירת בצבא, בשל מעורבות בפלילים כנער. הוריו של הנאשם התגרשו בילדותו, ולאורך השנים התגורר הנאשם לסירוגין עם אביו בבת ים ועם אמו בעיירה שלומי בצפון. על רקע מעברים אלה, בין היתר, הנאשם לא הצליח לייצב את תפקודו התעסוקתי ועבד לפרקים ובאופן מזדמן עם אביו. בהתייחס לעבירות נשוא תיק זה, ציין שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה, תיאר שהפעיל שיקול דעת מוטעה ופעל באימפולסיביות למול המתלונן. הנאשם היה מסוגל בדיעבד להתייחסות אמפתית כלפי המתלונן וביטא צער על הפגיעה בו. מעבר לביטוי המילולי, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בקשר בין התנהלותו השולית לבין תוצאות ההליך המשפטי, מכיר בחומרת העבירות שביצע ונערך לשאת בעונש קונקרטי. לפי התסקיר הראשון, הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, שמתקיימת בתדירות של אחת לשבוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הורתע מגורמי אכיפת החוק, כשחזר וביטא חשש כי בשל מעורבותו בפלילים, יפגעו סיכויי בעתיד להשתלב באופן נורמטיבי בתעסוקה. הנאשם תיאר את המחירים שהינו משלם מאז נעצר, בכלל זה, סביב הקושי במציאת מעסיק שילוה אותו וכן את האכזבה שהסב לבני משפחתו. שירות המבחן ציין כי לאורך התקופה, הנאשם שמר על תנאי שחרורו, מסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם וניתן היה להתרשם כי הוא מתייחס להליך באופן רציני ואחראי. בהערכת סיכון לעבריינות וסיכויי שיקום שירות המבחן ציין כי הנאשם נמצא בעיצומו של גיל התבגרות, בעל כוחות לתפקוד יציב אך קיימים קשיים רגשיים וחסימים סביב פרידת הוריו. בתסקיר הראשון צוין כי קיימת רמת סיכון נמוכה למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות צפויה להיות בדרגה נמוכה, ומשכך, הומלץ על צו מבחן כדי לצמצם מצבי סיכון להישנות התנהגות בעייתית. בתסקיר השני צוין כי במהלך התקופה האחרונה, חלה, ככל הנראה, התרופפות בכוחותיו של הנאשם, הוא לא הצליח לקדם עצמו במסגרת תעסוקה יציבה, ולאחרונה נעצר שוב בגין תיק מתחום הסמים. בשל ההתדרדרות במצבו של הנאשם בעיצומו של ההליך המשפטי, ולאחר התערבות ממושכת של שירות המבחן, שינה שירות המבחן את הערכתו, וקבע כי רמת הסיכון למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה היא בינונית ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות היא בינונית.

בתסקיר הראשון המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית של ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות וצו מבחן. בתסקיר השני, שהוגש לאחר מעצרו של הנאשם בגין עבירה של גידול וייצור סמים, שירות המבחן סבר כי יש מקום לשקול את המלצתו מחדש.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. כראיות לעונש הציג ב"כ המאשימה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, תמונות וסרטון ממצלמת האבטחה של תחנת הדלק, שתיעדה את האירוע נשוא כתב האישום.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הגיע לתחנת הדלק על מנת לתדלק את רכבו, ומשתשובתו של המתדלק לא מצאה חן בעיניו, הוא פנה ליישוב המחלוקת בדרך אלימה ובריונית. ב"כ המאשימה טען כי על בית-המשפט להוקיע התנהגות זו, ולהשית על הנאשם עונש ממשי אשר ירתיעו מפני יישוב מחלוקות בדרך אלימה ובריונית.

ב"כ המאשימה טען כי העובדה שנפתח נגד הנאשם תיק נוסף במהלך תקופת הדחייה, מלמדת שדברי הנאשם לפיהם הורתע מגורמי אכיפת החוק וחושש מפגיעה בתעסוקתו בעתיד היו מן השפה ולחוץ.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לדבריו, בעניינו של הנאשם יש לקחת בחשבון לקולא את הודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי ועברו הפלילי שאינו מכביד, ולחומרא את חומרת העבירות שבוצעו, על רקע של מה בכך, ואת הנזק הקונקרטי בפגיעה במשקפיו של המתדלק.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל באמצע מתחם הענישה ומאסר על תנאי ארוך ומרתיע. בנוסף, עתר להטיל על הנאשם פיצוי למתלונן והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם הדגיש כי למתלונן לא נגרמה כל חבלה גופנית, ובהתאם, יוחסה לנאשם בכתב האישום עבירה של תקיפה סתם.

ב"כ הנאשם הדגיש כי לנאשם אין עבר פלילי בעבירות אלימות. ב"כ הנאשם טען כי ההתדרדרות במצבו של הנאשם החלה בשל כך שהוא שהה בתיק זה במעצר בית מלא עד לחודש אפריל 2016.

ב"כ הנאשם טען כי יש לדחות את מתחם העונש לו עתר ב"כ המאשימה, והוסיף וטען כי הנאשם הוא בר שיקום, שכן למרות שהוא עצור בתיק אחר, שירות המבחן לא אמר נואש, וביקש דחיה כדי לבחון את מצבו ואת המשך התקדמותו בתיק הנוסף.

ב"כ הנאשם טען כי ניתן להסתפק במתחם שיתחיל בעונש של מאסר על תנאי ושל"צ, ולחלופין, במספר חודשי עבודות שירות, שבנסיבות העניין הנאשם לא יכול לרצותם מאחר שהוא נתון במעצר. ב"כ הנאשם לא חלק על עתירת ב"כ המאשימה להטלת פיצוי והתחייבות.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מבין מה עשה ומצטער על כך, וביקש להתחשב בו. כן טען הנאשם כי מספר דקות לאחר האירוע, המתלונן הרכיב את משקפיו וחזר לעבוד. דיון והכרעה

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

הנאשם עומד לדין בגין שלוש עבירות, תקיפה, איומים והיזק לרכוש במזיד, שנעברו בסמיכות זמנים ובמסגרת אירוע אחד, ועל כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור עונש אחד לכלל העבירות.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ג' (א) לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת התקיפה הינם השמירה על ביטחון ושלמות גופו של האדם. בית המשפט העליון ציין פעמים רבות כי יש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי, המחייב תגובה עונשית הולמת לכל מי שמעורב בביצוע מעשי אלימות, לשם הוקעת המעשים וסיוע לעקירתם מן השורש. בתי המשפט הדגישו כי מיגור תופעת האלימות הוא אינטרס ראשון במעלה, וכן את תרומתם ההכרחית של בתי המשפט במלחמה נגד תופעת האלימות.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעבירת האיומים הינו שמירה על שלווה נפשו, בטחון וחירות פעולתו של הפרט, ראה לעניין זה דברי בית המשפט העליון ב-רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96 (2006).

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מעבירה של היזק בזדון הוא שמירה על קניינו של הפרט מפני פגיעה בו, הגורמת לנזק כספי ולעוגמת נפש.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה מוחשית אף שלא ברף הגבוה, וזאת נוכח העובדה שלמרבה המזל למתלון לא נגרמו חבלות. כמו כן, האיום שהשמיע הנאשם לא היה איום על חייו של המתלון. עם זאת, האיום כי יפגע במתלון מומש על ידי הנאשם מיד לאחר מכן. הנזק הרכושי שנגרם למתלון הוא בשבירת משקפי הראייה שלו.

בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יצוין כי לא הייתה היכרות קודמת או סכסוך קודם בין הנאשם למתלון. לא מדובר באירוע מתוכנן אלא בפרץ של אלימות מצד הנאשם, ללא כל הצדקה.

הנאשם הגיע לתחנת הדלק במטרה לתדלק את רכבו, ועל רקע חילופי דברים בינו לבין המתלון, גידף אותו, איים עליו, היכה את המתלון באגרופיו מספר פעמים לראשו ובעט בו, בעוד המתלון נמלט מפניו.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, שנקבע על פי עוצמת האלימות שהופעלה ונסיבות ביצוע העבירות, כמו גם נסיבותיהם האישיות של הנאשמים שעמדו לדין.

ראה לעניין זה: עפ"ג (מחוזי-מרכז) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.14), ו-עפ"ג (מחוזי-נצרת) 47731-04-14 שתיו נ' מדינת ישראל (24.6.14).

לאור כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין מאסר על תנאי ברף הנמוך ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. אמנם הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן לעצורי בית, אולם, נוכח מעצרו של הנאשם בתיק חדש, לא ניתן ליישם את המלצתו הראשונית של שירות המבחן להטלת צו מבחן, אשר יהיה בו כדי להפחית מהסיכון למעורבות נוספת של הנאשם בעבירות אלימות, וכן לא ניתן גם להטיל עליו צו של"צ כטענת בא כוחו.

אוסף כי בטרם מעצרו של הנאשם, הוא נשלח לראיון התאמה בפני הממונה על עבודות השירות בשב"ס, אולם, כאמור, לאור מעצרו, לא ניתן לשקול שוב את האפשרות לשלוח אותו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. עוד אציין כי אף ששירות המבחן בתסקירו השני סבר כי יש לדחות את הדיון לשם בחינת המלצתו מחדש, ב"כ הנאשם ביקש כי ישמעו הטיעונים לעונש וינתן גזר דין.

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובמסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת בנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו - מדובר בנאשם שביצע את העבירות בטרם מלאו לו 21 שנים, כלומר, הנאשם הינו "בגיר-צעיר" כהגדרת הפסיקה.

הפסיקה ציינה כי במסגרת גיל זו מוצדק ליתן משקל מיוחד לשיקולי השיקום, במיוחד במקרים בהם ניתן לראות אופק שיקומי-טיפול. עם זאת, יש להדגיש כי גיל צעיר כשלעצמו אינו מצדיק הימנעות גורפת מהטלת העונש ההולם, לרבות עונש מאסר. כמו כן, יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם הודה בביצוע המעשים, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.

הנאשם עמד לדין בעבר פעם אחת בשנת 2014 בגין עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית משנת 2013. בית משפט השלום לנוער לא הרשיע את הנאשם והטיל עליו לחתום על התחייבות כספית, להרים תרומה ופסל את רישיון הנהיגה שלו על תנאי. כלומר, בהליך הנוכחי זוהי הרשעתו הראשונה של הנאשם, הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין בגין עבירות אלימות ופעם ראשונה בה הוא נשלח למאסר בפועל.

עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם היה נתון במעצר בית במשך מספר חודשים ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים. זאת ועוד, יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך כי להתרשמות שירות המבחן נכון לעת הזו, הסיכון להישנות עבירות אלימות הינו בינוני.

באיון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלונן.

סוף דבר

6. אשר על-כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם.

ג. פיצוי בסך ₪ 2,400. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.3.17 ויועבר למתלונן, עת/1. לבקשת הנאשם, ככל שהנאשם הפקיד כספים בהליך המ"ת 43549-12-15, ישולם הפיצוי מתוך כספי ההפקדה, ככל שתיוותר יתרת הפקדה, היא תוחזר למפקיד בהעדר כל מניעה חוקית אחרת לרבות עיקולים.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של ₪ 2,000 שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מהעבירות בהן הורשע. לא תחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים, ייאסר למשך 7 ימים.

השב"ס מתבקש לסייע לנאשם בחתימה על ההתחייבות הכספית וקבלת שובר לתשלום הפיצוי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הדיסק ט/ל/3 מוחזר לידי הנאמנות של ב"כ המאשימה וישמר בתיק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום י"ג שבט תשע"ז, 09/02/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ז, 09/02/2017 במעמד הנוכחים.